

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ"ז ע"ב

פרשת צו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מִסְאָבָא קָא אַתְיָא, וְהָא שְׂרִיָא בִּיה רֹחַ מִסְאָבָא. וְלִזְמָנִין אֲשֶׁתְּמוּדְעוּ קִרְבְּנֵי דְאַתְיָין
מִהָאֵי סְטָרָא, וּבָעָא לְקִרְבָּא עַל מַדְבָּחָא כְּדָדְמִי לִיה. וְלֹא אֲשֶׁתְּצִי, וְלֹא אֲתַבְטֵל הָהוּא
רֹחַ מִסְאָבָא, בֵּין מִבֶּר נֶשׁ, וּבֵין מִהָהוּא סְטָרָא דְאַתִּי מִנִּיה, אֲלֵא בְּאִשָּׁא דְמַדְבָּחָא, דִּהָהוּא
אִשָּׁא מְבַעֲרָא רֹחַ מִסְאָבָא, וְזִינִין בִּישׁוּן מַעֲלָמָא, וְכִהְנָא בְּדָא אֲתַכּוּוֹן, לְתַקְנָא אִשָּׁא
דִּיבְעָר זִינִין בִּישׁוּן מַעֲלָמָא.

תרגום לעברית

אֲלֵא כִּךְ לְמַדְנֹו, אָדָם שָׁבָא לַחֲטָא לְפָנֵי רַבּוֹנֹו, הוּא שׁוֹרֵף אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁלְהֶבֶת הַיֵּצֶר
הָרָע, וַיֵּצֶר הָרָע בָּא מִצַּד שֶׁל רֹחַ הַטְּמָאָה, וְהָרִי שׁוֹרֶה בּוֹ רֹחַ טְמָאָה. וְלִפְעָמִים נוֹדְעִים
הַקִּרְבָּנוֹת שָׁבָאִים מִהַצַּד הַזֶּה, וְצָרִיף לְהַקְרִיב עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת מֶה שְׂדוּמָה לוֹ, וְלֹא
מִתְכַּלָּה וְלֹא מִתְבַּטֵּלֶת אוֹתָהּ רֹחַ הַטְּמָאָה בֵּין מִהָאָדָם וּבֵין מֵאוֹתוֹ הַצַּד שָׁבָא מִמֶּנּוּ, אֲלֵא
רַק בְּאִשׁ שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ, שְׂאוֹתָהּ הָאִשׁ מְבַעֲרָת אֶת רֹחַ הַטְּמָאָה וּמִינִים רָעִים מִן הָעוֹלָם.
וְהַכֵּהֵן מִתְכּוּוֹן בְּזֶה לְתַקֵּן אֵשׁ שֶׁתְּבַעֲר מִינִים רָעִים מִן הָעוֹלָם.

ועל דא בעי, דלא ידעכון ליה לעלמין, ולא יתחלש חילא ותוקפא דיליה, לתברא חילא דתוקפא אחרא בישא מעלמא, ועל דא לא תכפה. וכהנא יסדר עליה אשא בבקר בבקר, בזמנא דשלטא סטרא דיליה ואתער בעלמא, בגין לבסמא עלמא (ס'א ולבסמא דינא), ואתכפין דיניו, ולא מתערי בעלמא, ועל דא תנינן, אית אשא אכלא אשא. אשא דלעילא אכלא אשא אחרא, אשא דמדבחא אכלא אשא אחרא, ועל דא, אשא דא לא תכפה לעלמין, וכהנא מסדר ליה בכל יומא.

תרגום לעברית

ולכן צריך שלא תכפה לעולמים ולא יחלש הכח והתקף שלה, כדי לשבר הכח הרע האחר מן העולם, ולכן לא תכפה. והכהן יסדר עליה אש בבקר בבקר, בזמן ששולט הצד שלו ומתעורר בעולם כדי לבשם את העולם (ולבסם הדין), והדינים נכנעים ולא מתעוררים בעולם. ועל זה שנינו, יש אש אוכלת אש. אש שלמעלה אוכלת אש אחרת, אש המזבח אוכלת אש אחרת. ועל זה האש הזו לא תכפה לעולמים, והכהן מסדר אותה בכל יום.

טקסט הזוהר

רעיא מהימנא פקודא לעשות העולה כמשפטה, ועלה אתמר זאת תורת העולה וגו'. חמש אשים הוו נחתין על קרבנא. אש אוכל ואינו שותה. אש שותה ואינו אוכל. אש אוכל ושותה. אש אוכל לחים ויבשים. אש שאינו אוכל ואינו שותה. לקבליהו אינון, זאת תורת העולה, חד. היא העולה על מוקדה, ב'. על המזבח, ג'. כל הלילה, ד'. ואש המזבח תוקד בו ה'.

מצוה לעשות העולה כמשפטה, ועליה נאמר זאת תורת העלה וגו'. חמשה אשים היו יורדים על הקרבן: אש אוכל ואינו שוטה. אש שוטה ואינו אוכל. אש אוכל ושוטה. אש אוכל לחים ויבשים. אש שאינו אוכל ואינו שוטה. כנגדם הם: זאת תורת העלה - אחת. היא העלה על מוקדה - שתיים. על המזבח - שלש. כל הלילה - ארבע. ואש המזבח תוקד בו - חמש.

טקסט הזהר

ואוקמוה מארי מתניתין, עולה כולה סלקא לגבוה. ודא בינה, ה', ה' מראות דילה. י', בת יחידה, (שמות כד) ומראה כבוד יי' כאש אוכלת. ו' אור דבת עינא, והיא אש שוטה כל מיין דאורייתא, ואוכלת כל קרבנין דצלותא. ואוכלת לחין ויבשין, אינון פשטי דאורייתא דאינון כעצים יבשים. ורזי אורייתא אינון כעצים לחים. והאי איהו אש אוכלת לחין ויבשין.

תרגום לעברית

ופרשונה בעלי המשנה, העולה כלה עולה לגבוה, וזו בינה, ה', ה' מראות שלה. י' בת יחידה, (שמות כג) ומראה כבוד ה' כאש אוכלת. ו' אור של בת עין, והיא אש שוטה כל המים של התורה, ואוכלת את כל הקרבנות של התפלה. ואוכלים לחים ויבשים, אותם פשטי התורה שהם כמו עצים יבשים, וסודות התורה הם כמו עצים לחים. וזוהי אש האוכלת לחים ויבשים.

טקסט הזהר

ועוד אוכלת לחין, כל קרבנין דהו קרבין בצלותא, על מצות עשה. ויבשין, כל קרבנין דהו קרבין בצלותא, על מצות לא תעשה. והאי איהו, סקילה שריפה הרג וחנק, על מצות עשה, ועל מצות לא תעשה, אלין אינון קרבניא דשכינתא, צלותא, דפקודין

דַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה. וְלִקְבֹּל ה' מֵרָאוֹת אֵלָיו, תִּקְנֶנּוּ חֲמֵשׁ צְלוֹתֵי בְיוֹמָא דְּכַפּוּרֵי. וְלִקְבֹּל בֵּת עֵינָא, אֵינוֹן עֲשֶׂרֶת יְמֵי הַתְּשׁוּבָה ה' לִקְבֹּל אֹר דְּבֵת עֵינָא. ה' עֲנוּיִין, לִקְבֹּל ה' בִּתְרָאָה.

תרגום לעברית

ועוד אוכלת לחים, כל הקרבנות שהיו קרבים בתפלה על מצוות עשה. ויבשים - כל הקרבנות שהיו קרבים בתפלה על מצוות לא תעשה. וזהו סקילה שרפה הרג וחקק, על מצוות עשה, ועל מצוות לא תעשה. אלו הם הקרבנות של השכינה, תפלה, של מצוות עשה ולא תעשה. וכנגד חמש המראות הללו תקנו חמש תפלות ביום הכפורים. וכנגד בֵּת עֵינָא אותם עשרת ימי תשובה. חמשה כנגד האור של בֵּת עֵינָא. חמשה ענויים כנגד ה' אחרונה.

טקסט הזהר

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לַעֲשׂוֹת הַחֲטָאת כְּמִשְׁפָּטָה. תַּנָּאִים וְאַמּוֹרָאִים, אֶתוֹן דְּמִסְטָרָא דְּמִדּוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִּיתּוּ, דְּטַרְחָתוֹן סָגִי לְנִקְאָה בְּרִתָּא דִּילִי דְּאִיְהִי הִלְכָּה, מֵאֵלָיו קְלִיפִין, דְּעָרַב רַב, קוּשְׁיִין בִּישׁוּן, דְּלִית לֹון תִּירוּץ, וְלֹא פְּרוּקָא, דְּעֲלִיָּהּ אֶתְמַר, (קֹהֶלֶת א) מַעֲוֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן, וְחֲסִרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת, אֲלֹא אֶתְמַר תִּיקוּ בְּהוֹן. וְכָל תִּיקוּ דְּאַסּוּרָא לְחוּמְרָא, וְאִיְהוּ תִּיקוּ חֲסִר ו' דְּלִית לִיהּ תִּיקוּן. חֲסִר נוֹן, דְּאִיְהִי עֲלֵמָא דְּאִתִּי, דְּתִיקוּ דְּעֲלֵמָא דְּאִתִּי, שְׁתִּיקָה. כְּגוֹן שְׁתּוּק כֹּךְ עֲלָה בְּמַחֲשָׁבָה.

תרגום לעברית

המצוה אחר זו, לעשות את החטאת כמשפט. תנאים ואמוראים, אתם שמצד מדותיו של הקדוש ברוך הוא באתם, שטרחתם הרבה לנקות את הבת שלי, שהיא הלכה, מאותן הקלפות של ערב רב, שהן קשיות רעות שאין להם תרוץ ולא פרוק, שעליהם

נאמר (קהלת א) מענות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות, אלא נאמר בהם תיקו. וכל תיקו של אסור - לחמרה. והוא תיקו חסר ו', שאין לו תקון. חסר נון, שהוא העולם הבא, שתיקו של העולם הבא שתיקה, כמו: שתק, כך עלה במחשבה.

טקסט הזוהר

ואית קושטין דאינון לבושין דהלכה, דאתמר בהון משבצות זהב. הדא הוא דכתיב, (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. ואתון, פסקין לון בכמה פסקות, ולבתר מתקנין ומפרקין לון בכמה פרוקין.

תרגום לעברית

ויש קשיות שהן הלבושים של הלכה, שנאמר בהם משבצות זהב. זהו שכתוב (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. ואתם פוסקים אותם בכמה פסקים, ואחר כך מתקנים ומשכים אותם בכמה פרוקים.

טקסט הזוהר

ואי חסר שום פסק ממתניתין, כמה דאוקמוה זה חסר מן המשנה, אתון מתקנין לון, והאי הוא חסרון שיוכל להמנות. ואי ייתי טפש ויפיק שום ביש על ההוא אומנא דחתיך לבושין, ויימא וכי אורייתא איהי חסר, והא כתיב (תהלים יט) תורת יי' תמימה, תמימה בכל אברין דגופא, דאינון רמ"ח פקודין. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ד) כלך יפה רעיתי ומום אין בך. תמימה בלבושא, ואיה חסר מן המשנה.

תרגום לעברית

ואם חסר פסק כלשהו מן המשנה, כמו שבארנו זה חסר מן המשנה, אתם מתקנים אותם, וזהו חסרון שיוכל להמנות. ואם יבא טפש ויוציא שם רע על אותו אמן שחותך לבושים, ויאמר: וכי תורה היא חסרה?! והרי כתוב תורת ה' תמימה, תמימה בכל

איברי הגוף, שהם רמ"ח מצוות, זהו שכתוב (שיר ד) כָּלָךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ, תמימה בלבושיה, ואיה חסר מן המִשְׁנָה?

טקסט הזוהר

אתון תימרון ליה, דוק ותשכח חתיכה, ותשכח לה מעורבת בשאר פסקות ומשניות. דאורח אומנא למחתה לבושין בכמה חתיכות, ותלמיד דלאו איהו בקי למקשר ההלכה באלין חתיכות, מתחלפי ליה פסקות וקושין, ולא אשכח לון פרוקא. עד דיייתי אומנא, ופריק לון כל אלין ספקות דלהון. בההוא זמנא, הלכה דאיהי ברתא, סליקת קדם מלכא, שלימא בכלא, בגופא בלבושא ובתכשיטה, ואתקיים בה (בראשית ט) וראיתה לזכור ברית עולם. ולזמנין אית לאומנא תלמיד בקי, דישידר ליה לתקנא לון.

תרגום לעברית

אתם תאמרו לו: דייק ותמצא חתיכה, ותמצא אותה מערכת עם שאר פסקים ומשניות. שדרה האמן לחתה לבושים לכמה חתיכות, והתלמיד שאינו בקי לקשר את ההלכה בחתיכות הללו, מתחלפות לו פסקות וקשיות ולא מוצא להם פרוק, עד שיבא האמן ומפרק אותם את כל הספקות הללו שלהם. באותו זמן, הלכה שהיא בת, עולה לפני המלך שלמה בכל, בגופה בלבושה ובתכשיטה, ומתקיים בה (בראשית ט) וראיתה לזכור ברית עולם. ולפעמים יש לאמן תלמיד בקי שישלח לו לתקן אותם.

טקסט הזוהר

קמו כלהו ואמרו, ודאי אנת הוא אומנא רעיא מהימנא. דאתמר בך משה קבל תורה מסיני, ומתמן ואילך כלהו תלמידים אינון דילך, מן יהושע עד סוף כל דרין. הדא הוא דאמר ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, עד סוף כלהו. תלמיד בקי דילך מאן הוא הא חזינא דאתמר, הכל יהא מונח עד שיבא אליהו.

קמו כלם ואמרו, ודאי שאתה הוא האמן, רועה הנאמן, שבה נאמר משה קבל תורה מסיני, ומשם ואילך כל התלמידים הם שלך, מיהושע ועד סוף כל הדורות. זהו שאמר ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, עד הסוף של כלם. התלמיד הבקי שלך מי הוא? הרי ראינו שנאמר, הכל יהא מנח עד שיבא אליהו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ח ע"א) ♦

טקסט הזוהר

אמר לון, ודאי הכי הוא, דאיהו תלמיד חבר, דעליה אתמר (במדבר כה) בן אהרן הכהן. בגוונא דאתמר באהרן (שמות ד) הוא יהיה לך לכהן,

תרגום לעברית

אמר להם, ודאי כך זה, שהוא תלמיד חבר, שעליו נאמר (במדבר כה) בן אהרן הכהן, כמו שנאמר באהרן, (שמות ד) הוא יהיה לך לכהן, כך גם בנו יהיה לי לכהן, שהיא התורה שבעל פה. משום שאיה שהייתי בראשונה כבד פה וכבד לשון, וכך יקים אותי הקדוש ברוך הוא - כבר פה בתורה שבעל פה, וכבד לשון בתורה שבכתב, שלא יאמרו אלו שלא מכירים אותי, זה מישהו אחר. ואליהו הוא יהיה לי לכהן, יבא לתקן את כל הספקות הללו ולישב אותם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.